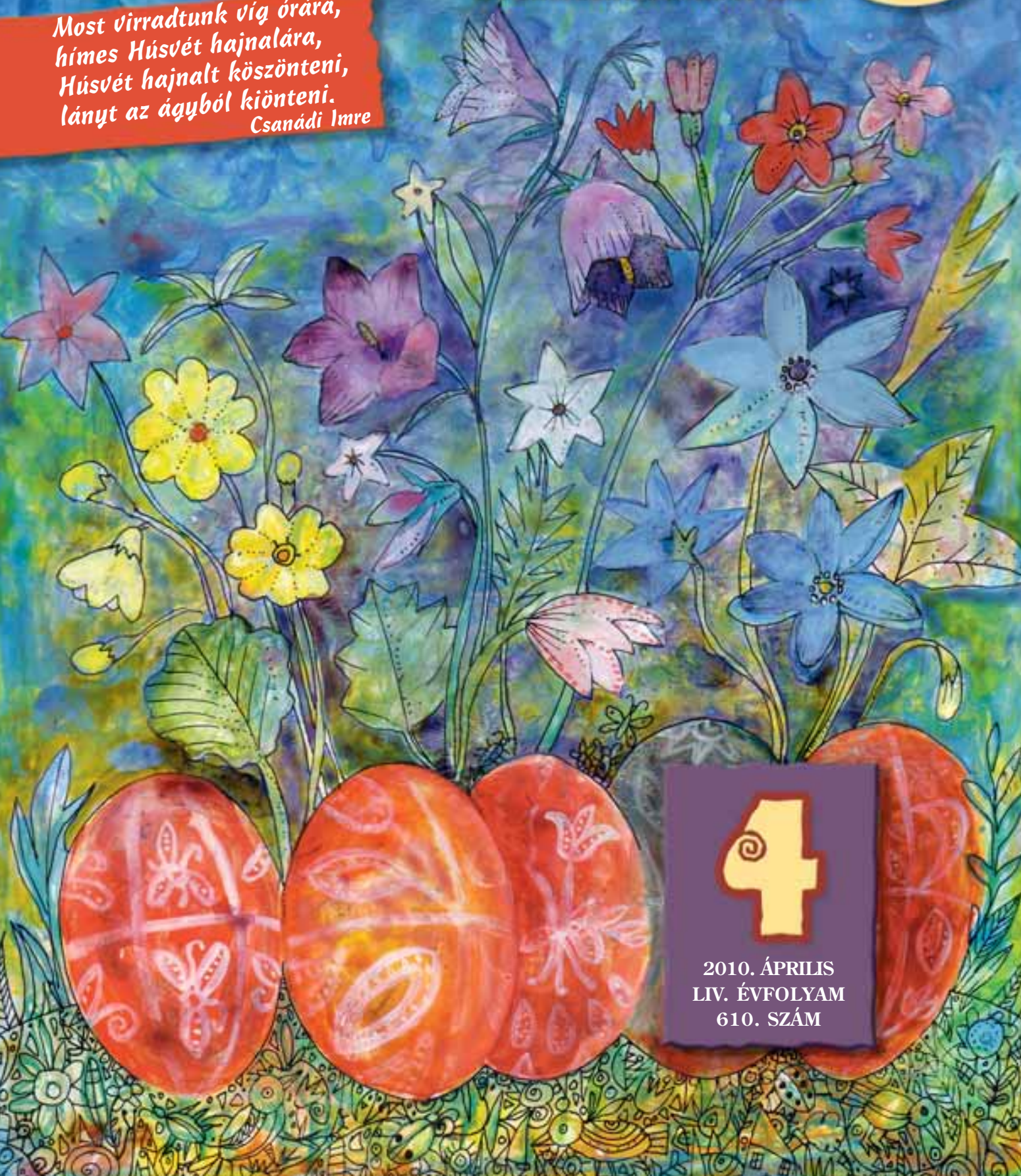

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP

*Most virradtunk víg órára,
hímes Húsvét hajnalára,
Húsvét hajnalt köszönteni,
lányt az ágyból kiönteni.*

Csanádi Imre

4

2010. ÁPRILIS
LIV. ÉVFOLYAM
610. SZÁM

Ilyenkor felébred a természet,
S elolvad a hó.
Előbújik a hóvirág,
S füttyül a rigó!
Ilyenkor a fiúk
Locsolni járnak.
S locsolásért pedig
Piros tojást várnak.

Czier Márk, Mezőfény

Kinyílt az aranyeső,
Én voltam ma a legelső,
Aki korán reggel
Locsolkodni kelt fel.
Minden szőke, barna lány,
Mint a piros tulipán
Virulva viruljon,
Rózsapermet hulljon.
Íme, itt a kölni,
Szabad-e locsolni?

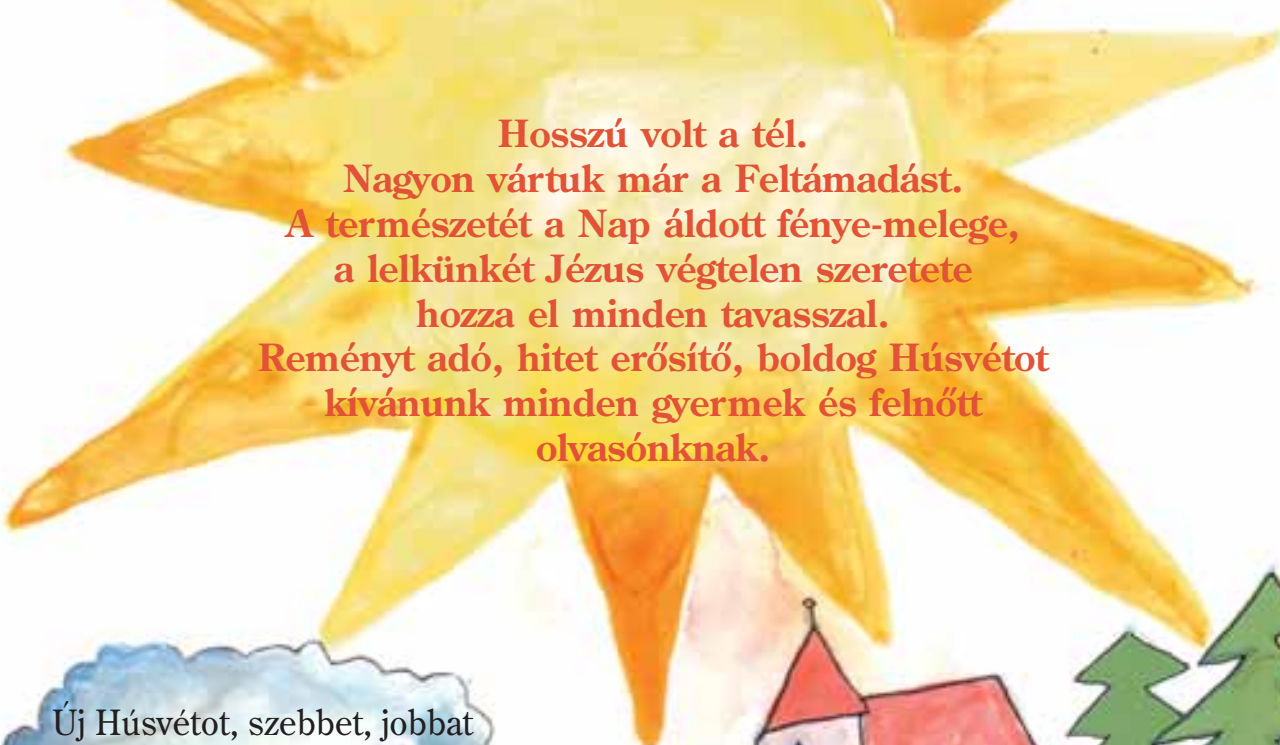
(Népköltés)

Ma van Húsvét napja, második hajnala,
Melyben szokott járni a kisfiúk tábora.
Kelj fel, te szép leány, a cifra dunnából,
Add ki a hímet a záros ládából.
Leszen vagy nem lesz, vízpuskám készen,
Itten ketten vagyunk, és meglocsolunk szépen.

A hímes megköszönése:

Köszönettel veszem én az ajándékot,
Nem akarok hagyni alkalmatlanságot.
Kicsinyek és nagyok, akik jelen vagytok,
Az Úrnak áldása legyen tirajtatok.

(Népköltés)

Hosszú volt a tél.
Nagyon vártuk már a Feltámadást.
A természetét a Nap áldott fénye-melege,
a lelkünkét Jézus végtelen szeretete
hozza el minden tavasszal.
Reményt adó, hitet erősítő, boldog Húsvétot
kívánunk minden gyermek és felnőtt
olvasónknak.

Új Húsvétot, szebbet, jobbat
Szívemből kívánok,
Teljenek be, Isten adja,
A húsvéti álmok.

Tamás Gellért, Szentegyháza

Jézus feltámadására emlékezünk mi, keresztények, aki feláldozta magát értünk a nehéz kereszten. Felcipelte a magas Golgotára bűneink megváltására, a szívünk megtisztítására.

Bíró Imre, Balánbánya

Itt a Húsvét, vártad már?
Ugrándozik Nyuszi már.
Ugrándozik jobbra-balra,
Tojást rak le fűre, gallyra.

Gyűlnek is a locsolók,
Tojást kapnak a szavalók.
Templom is van Húsvét napján,
Feltámad most ez ünnepen
Jézus Krisztus s a kegyelem.

Dányi Henrietta, Dólyapuszta

MOLNÁR KRISZTINA rajza

Hol volt, hol nem volt, a Zsámbék melletti zsombékos réten élt három festőnyúl: Sára, Karcsi és Piroska. Sára sárga festőköpenyben sárga tojásokat festett, Karcsi kék köpenyben kékeket, Piroska piros köpenyben pirosakat.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ HÚSVÉTI MESE

Szorgalmasan dolgoztak, mert közeledett a Húsvét. A zsámbéki tyúkok, nehogy odalegyen a becsület, kosárszám hordták nekik a tojást. A tyúkok mögött naposcsibék masíroztak. Apró csőrükkel ők is tojásokat görgettek.

A festőnyulak meg festettek, festettek és festettek.

Lassan az egész rét megtelt száradó színes tojásokkal. Minden állat gyönyörködve nézte. A zsombékok alól békák bámulták boldogan, a füvek hegyéről csigák lesték lelkesen, az ég tetejéről röpködő madarak számlálták önfeledten.

– Hess innen! – kergette Sára a kíváncsikodókat. – Meg ne lássam, hogy valamelyiketek hozzáér a tojásokhoz!

Nem is esett baja egyetlen tojásnak sem. Rendben ment minden – egészen addig, amíg Piroska csuklani nem kezdett.

Úgy kezdődött, hogy Piroska elmerülten dolgozott. Egyszer csak megállt a kezében az ecset, annyit mondott, hogy: – Hukk! – és egy nagyot ugrott. Aztán visszahuppant, és akkor azt lehetett hallani, hogy: RECCS!

– Jaj, oda egy tojás! Egy szép piros tojás! – jajveszékelt Sára. Karcsi döbbenet hallgatott.

Piroska mondani akart valamit, de ismét csak annyit tudott szólni, hogy: – Hukk! – és ugrott egy újabbat. Megint visszahuppant, és megint csak azt lehetett hallani, hogy: RECCS!

Aztán megint: – Hukk! – és megint: RECCS! És: – Hukk! – és: RECCS!

– Állítsd meg, Karcsikám! – könyörgött Sára. – Csinálj már valamit!

Karcsi rohant, és hozta Nyúl doktort. A doktor máris vizsgálta volna Piroskát:

– Semmi baj, mondd szépen, hogy: – Á! – ám Piroska egyre ugrált. Szegény doktor kénytelen volt együtt szökdécselni vele. Mikor Piroska azt mondta, hogy: – Hukk! – arra mind a ketten felugrottak. A levegőben a doktor megnézte Piroska torkát: – Semmi baj, mondd szépen, hogy: – Á! – Aztán mind a ketten visszahuppantak: RECCS-RECCS! RECCS-RECCS!

– Semmi baj! – lihegte a doktor. – Csak egy kis csuklás! – és elszelelt.

Piroska folytatta: – Hukk! – RECCS!... – Hukk! – RECCS!...

– Jaj nekünk, nem marad tojás! – siránkozott Sára. – Ilyen szégyent! Csinálj valamit, Karcsikám!

Karcsi a homlokára csapott: – Sót ide! – mert a nagymamájától hallotta egyszer, hogy a só jó csuklás ellen.

– És citromot ide! – kapott észbe Sára is, mert ő meg a dédmamájától hallotta, hogy a citrom jó csuklás ellen.

Karcsi elfutott a zsámbéki öregtemplomhoz. A harangozótól kapott egy kis sót. Fordult, és nyargalt vissza a zsombékos rétre.

Sára elrobogott a zsámbéki Lámpamúzeumba. A gondnok nénitől kapott egy fél citromot. Rohant vissza ő is Piroskához.

Piroska megnyalta a sót, és csak annyit mondott, hogy: – Hukk! – és ugrott egyet: RECCS!

Aztán megkóstolta a citromot, és megint csak annyit mondott, hogy: – Hukk! – és megint ugrott egyet: RECCS!

– Ó, egek! – keseredett el Sára.

– Végünk van! – jelentette ki Karcsi.

Arra sompolygott a róka. Megérezte a nyúlszagot.

Elrejtőzött a bokrok közé, és bajsát nyalogatva figyelt.

– Melyik nyulat szeressem a három közül?... A kéket?... Az túl izmos! A pirosat?... Az túl ugrálós! A sárgát?... Az az ijedtségtől teljesen elgyöngült... Az jó lesz! – és kúszni kezdett Sára felé.

Sára éppen könyörgőre fogta a dolgot: – Állj meg, állj meg, Piroskám! Állj meg, mert megesz a szégyen!

– Miért a szégyen? Inkább én! – vigyorodott el a róka...

Abban a pillanatban Piroska minden addiginál magasabbra ugrott, és meglátta a rejtőzködő ravaszdit.

– Róka! Róka! – kiáltotta, és az ijedtségtől menten elállt a csuklása.

– Menekülni! – kiáltotta Karcsi, mire mindhárman futni kezdtek. Zsámbék felé vették az irányt.

A róka nem merte a városig követni őket, mert félt, hogy a zsámbéki polgárok kiporolják a bundáját.

– Illa berek, nádak, erek, legjobb lesz, ha hazamegyek! – gondolta, és sebtében eltakarodott.

Sára, Karcsi, a zsámbéki tyúkok meg a naposcsibék akkor vállukra ültették Piroskát, és úgy vitték vissza a zsombékos rétre, mint a nap hőjét. Piroska már nem csuklott, csak örömeiben szipogott egy kicsit.

Ha a Zsámbék melletti zsombékos réten jártok, különösen Húsvét táján, nézetek jól körül: talán meglátjátok a három festőnyulat. De óvatosan keresgéljete, nehogy egy száradó színes tojásra lépjete!

Volt egyszer egy szék.
Ez a szék egy házban lakott, egy akár-
milyen házban, az akármilyen háznak
az egyik szobájában. Nem tudom, mit gondol-
hatott egy éjszaka, mi járhatott a fejében, ami-
kor fogta magát, lecsúsztatva a rádobált pul-
csit, nadrágot, zoknikat, s lábujjhegyen elin-
dult a szobaajtó felé.

MÁTÉ ANGI VOLT EGYSZER EGY SZÉK

Ment az ajtó felé a szék, és közben eszébe
juthatott valami, mert visszafordult, s egy fiók-
ból előkotort néhány sebtapaszt, majd belépett
a konyhába is, az asztalon levő fonott kosárból
vett egy almát, s magával vitte ezeket: a sebtapa-
szokat és az almát.

Halkan kiment a szobából, ki a házból, az ut-
cára, s ott azt mondta:

– Most elmegyek, hogy megkeressem azt a
helyet, ahol a legjobb élnem.

Az utcából nem sokat láthatott, hiszen éjsza-
ka volt, ment előre, amerre a lába vitte, négy
szép, oroszlanosra faragott lába.

Addig ment, míg elért egy hídhoz. A híd két
szélén oroszlanok álltak. A széknek úgy tűnt,
hogy nagyobbak, jóval nagyobbak, mint ő,
gyorsan megtapogatta a zsebét, megvannak-e
a sebtapaszkok – megvoltak –, szép egyformán
tette a lábait előre, míg az egyik oroszlan elé
nem ért.

Az pedig állt ott, kitátott szájával.

A szék megmutatta neki mind a négy orosz-
lanosra faragott lábát, és kitátotta olyanra a
száját, akár az a hídonálló oroszlan, aztán to-
vábbment a másikhoz:

– Kérsz-e almát, te tátogós? – kérdezte a szék,
nyújtotta a másik oroszlan felé az almát, s várt
egy kicsit, történjen valami.

Ám az oroszlanok csak hallgattak, meg se
mukkantak.

Akkor a szék tovább rakosgatta szép egyfor-
mán a lábait, arrébb, el, a nála jóval nagyobb
tátogósoktól, míg a híd túloldalára nem ért.
Ott már nem szorította, elengedte a sebtapa-
szokat.

Olyan is eszébe jutott, hogy tán nem is jó ez
az ő elindulása a legjobb hely megkeresésére.

Gondolkozott, vajon nem kellett volna in-
kább otthon maradnia, vagy legalább a hídon,
az oroszlanok mellé beállva azt mondani, hogy
az a legjobb hely?

– Nem, nem – hessegtette el ezeket a
gondolatait, miközben egy buszmegálló-
ba ért. A buszmegállóba épp beérkezett
egy autóbusz.

Egy üres, éjszakai autóbusz, álmos ke-
rekekkel, álmos sofőrrel.

A szék felült rá, várta, induljanak.

A sofőr, ahelyett, hogy indított volna,
felállt a kormánytól, álmosan hátralép-
delt a székgig, kicsit csodálkozott rajta.
Álmos volt a csodálkozás is. Aztán leült
a székre, tetszett neki, hogy egy igazi
szék ül az autóbuszán, kipróbálta. Aludt
egy kicsit jobbrahajtott fejjel, aludt egy
kicsit balra hajtott fejjel, horkolva csöp-
pet, aztán horkolás nélkül.

– De jól aludtam – állt fel nyújtózko-
dva, és visszamuszogott a kormány mellé.

A busz elindult, a szék utazhatott.

Csupán két megállónyi utazott, le-
szállt, szépálmos éjszakát kívánva, s
ahogy a távolodó busz után nézett, úgy

tűnt neki, hogy a busz sem volt az a legjobb hely, amit ő keres.

Ezért nem várt több buszra, hanem továbbindult. Ment, mendegélt, addig, míg túljutott a városon, s egy hatalmas réten találta magát.

Még eddig sosem látott igazi rétet, de épp így képzelte el. Azt érezte, itt bármerre és bármennyig lehet szaladni a nyakig érő zöldekben.

Futott hát. Futott a szék, mintha futóversenyen volna, futott, mintha ezer szű lenne a nyomában, fanyűvő bogarak ármádiája, úgy futott, és nagyokat kacagott, míg átszelte sokadjára a hatalmas rétet, és egyszer csak azt látta, már a Nap van az égen, reggel lett, és oroszlánosra faragott lábaira vízhólyagok nőttek a nagy szaladgálásban.

De nem fájt neki, gyorsan elővette a sebtapaszokat, és a talpára ragasztgatta őket, aztán elővette az almát is, fényesre dörzsölte, majd enni kezdte. Nyakig ért a fű, és eszébe jutott, akkor, hogy ez a legjobb hely, ahol élni lehet.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Lefekvés előtt

Kiscsikó képében
Mezőn nyargalásztam,
Halacska képében
Fürdőkádba másztam.

Kisrigó képében
Dalokat fütyültem,
Kismacska képében
Kályha mellé ültem.

Kissárkány képében
Forró lángot fújtam,
Kismackó képében
Barlangomba bújtam.

LÁSZLÓ NOÉMI

Április

Eperág, dideregsz, ázol,
szakadó, kopogó zápor
fényezi kéréged az éggel,
csinosít, neki ezt nézd el.

Eperág, vad a szél, borzol,
lecibál hajnali holdról,
lecibál kacagó napról,
nem roppansz, ha nem haragszol.

Eperág, szédít a széles,
utazó csillaggal ékes,
suhogó éjjeli ében:
alszol a szikla tövében.

SZABÓ ZELMIRA rajzai

Nagypapa kabátzsebében két izgága nyúl tanyázott. Az egyik kékfülű, puffók, a másik piros fülű, pisze orrú. A kékfülűt Nyuszká Bonifácnak, a piros fülűt Nyuszká Tihamérnek hívták. Komótosan elfértek a nagykabátzsebben. Akkorák voltak, mint nagypapó tenyere. Papó karosszékeiben üldögélve sokszor beszélgetett velük, látta is őket.

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

NAGYPAPA NYULAI

Mi, gyerekek, viszont hiába meresztettük a szemünket, semmit nem láttunk. Mindkét tenyerét feltartva, hol az egyik, hol a másikhoz beszélt, majd a láthatatlan nyuszikat megpusztilva, kezét óvatosan visszacsúsztatta a kabátzsebébe.

Ha nem volt otthon, titokban kikutattuk a zsebeket, kiráztuk a kabátot, de a két nyuszinak híre-pora sem volt. Amikor apó hazatért, csak ennyit mondott szomorúan:

– Már megint kiugrasztottátok Nyuszkáékat a zsebemből.

Tihamér és Bonifác sokszor kileste, mikor teszünk rossz fát a tűzre, és bizony árulkodtak nagypapának.

Végül cselt eszeltünk ki. Ha őket is bevonánk a csínytevéseinkbe, talán nem árulnának el. Tudtuk, hogy mindenhová követnek, ha apó nincs otthon. Csak úgy suhogott a fülük az ugrálásban. Innen tudtuk, hogy padláson, istállóban, ágy alatt, farakások között, a kukoricásban, mindenhol a nyomunkban vannak.

Egyik szombat délelőtt nagyapa a vásárba indult. Szívünkre kötötte, ne kotorásszunk a kabátzsebben, és viselkedjünk rendesen, mert a nyulak mindent elmondanak. Alig vártuk, hogy becsukja maga mögött az ajtót, uzsgyi, meg sem álltunk a kabátig.

– Nyuszkóék, hahó! – mondta Ferike izgatottan.

– Csak mi vagyunk – mormogtam én.

– Lenne kedvetek egy szalmacsatához? – folytatta Ferike nekibátorodva.

– Kint várunk titeket – kacsintottam Ferikének cinkosan.

A kabát meg sem moccant a fogason, de ezzel nem törődtünk. A kazlakhoz siettünk. Vártuk a nyulakat. Nemsokára meg is hallottuk, ahogy suhog a fülük.

– Kezdődhet a csata, rajta nyulak! – tapsoltunk, kiabáltunk.

Rúgtuk, dobáltuk a szalmát, hempergettünk a poros kazlakban. Az udvarra pillanatok alatt szalmaszőnyeget varázsoltunk.

– Ez az, nyuszikák! – biztattuk a láthatatlan testvérpárt.

Amikor már mind a három szalmakazalt szétterítettük, elégedetten nyúltunk végig a földön. Sikerült a turpisság, gondoltuk, nem lesz merszük beárulni nagypapának.

– Mekkora csata volt, igaz, nyuszik? – kérdezte Feri mosolyogva, de akkor már nem hallottuk a fülek suhogását.

– Biztosan visszabújtak a kabátzsebbe – nevettem én –, belefáradtak a csatába.

Másnap nagypapa a szokottnál korábban ébresztett.

– Mit csináltatok a hátsó udvarban? – csóválta a fejét.

– Mi, semmit. A nyulak, Tihamér és Bonifác – bizonygattam.

– Mindent elmondtak. Szalmacsata? Hát ezért kínlódtunk annyit apátokkal? – reccsent ránk nagypapó, s szó nélkül kiment az ajtón.

Azt sem tudtuk, hogy kapkodjuk magunkra a ruhát. Szégyelltük magunkat, jóvá akartuk

tenni a hibát. Tihamér és Bonifác két áruló. Beavattuk őket a csatába, mégis beárultak apónál. Leszegett fejfel baktattunk a hátsó udvarba. Apa és nagypapa már javában dolgozott. Melléjük álltunk, és gereblyélni kezdtük a szétszórt szalmát. Amikor már majdnem befejeztük a munkát, nagypapa magához ölelt.

– Na, a többi a két kotnyeles nyulam fogja összeszedni! Ők is csatáztak, ugye gyerekek? – szólt nevetve.

Azóta nagypapa egy csillagra költözött, s elvitte magával a két nyulat is. Amikor felnézek az égre, látom őt: felhőhintaszékben ül, és tenyerében ott nevetgél a két nyúltestvér.

TÓTH ÁGNES

FELE SEM IGAZ

Egy alacsony magas hegyen
élnek mínusz hatszázheten.
Majd megsülnek a nagy hóban,
halászháló takaróban.
Azt suttogják kiabálva,
legkisebb állat a bálna,
de legnagyobb akkor lenne,
ha elérne tenyerembe.
Előre is háttal mennek,
kacarászva keseregnek.
Lenéznek a magas égre,
s vacsorázni mennek délbe'.
Ahhoz, hogy ezt meg is értsem,
fejre állva kell megnéznem.
Állok is már a fejemen,
a szememet meresztgetem,
és jobb lesz, ha tőlem tudják,
nem észlelek semmi furcsát.

LACKFI JÁNOS

IKREK (Részletek)

Tudod-e, mi az ici?
Kisebb-e, mint a pici?
Tudod-e, mi a bere?
Ravaszabb, mint a csere?

Tudod-e, mi a sete?
Ügyesebb, mint a suta?
Tudod-e, mi a kesze?
Vagy ez az egész kusza?

A hurca hagyján,
Azt hurcolásszák,
De már a herce
Micsoda jószág?

Vajon az ingyom
Afféle inggomb?
S valami bigyó
Lenne a bingyom?

Vajon a lári
Bármit elárul?
Netán a fári
Lejön a fárul?

Sok ez a himmi,
No meg a hummi,
Sohase fogjuk
Ugye, megunni!

GÁRDONYI GÉZA

CSUKAT PÉTER

Elmondta a zilahi
Bara Ágota Erzsébet
2009 májusában
a marosvásárhelyi Országos
Regemondóversenyen.

János Zsigmond erdélyi fejedelemnek Szolimán török császár volt a mostohaapja. No, jól is bánt vele! Elvette tőle először Buda várát, azután meg a magyar királyságot. János Zsigmondnak pedig nem volt szabad ezért haragudnia, mert a török erősebb volt, mint ő. Mikor már János Zsigmond megemberesedett, ízen neki a török császár, hogy látogassa meg őt Belgrádban. Hát el is ment a fejedelem szép magyar kísérettel. Ahogy a két tábor ott sátoroz egymás mellett, előáll egy török, és azt mondja:

– Hej, ti vitéz magyarok, melyikteknek volna mersze velem fegyver nélkül megküzdeni?

A török nagy, tenyeres-talpas, másfél mászás óriás. A magyarok meg afféle apró és középtermetű emberek. Hát csak összenéztek, hogy mibe fogjanak a törökkel? János Zsigmond is meghallja a kihívást, és azt mondja:

– No, vitézek, hát megszégyenedik-e a magyar Belgrád alatt?

Előáll végre egy jó markos közlegény, és így szól:

- Nagyságos fejedelem! Én megküzdök vele!
- Hogy hínak?
- Csukat Péternek.
- Hová való vagy?
- Nagyváradra.

– No, ha megküzdöl vele, hát kapsz tőlem Biharban egy szép várat érte!

Nekigyürkőzik Csukat Péter, de alig áll szembe a törökkel, íme, olyan pofont csattant rá a török, hogy a szeme is szikrát vet tőle.

– Tyű, azt a pogány mogyoróját annak a turbánnal körülkerített, kopasz koponyájú, zabon nevelt ökörbőrű ábrázatodnak!

Avval úgy üti gyomron az öklével a törököt, hogy az hármat ugrik hátrafelé. A török lassan-lassan mégiscsak kiegyenesedik. Dühösen újból nekiront Péternek, s nagyot rúg feléje. Péter kikerüli a rúgást, de elcsúszik a zöld gyepen. Az óriás is hanyatt vágódik a lendülettől.

Péter fölgrana. A török azonban Péter lába közé veti a fejét. Az a szándéka, hogy Pétert fölvesse a levegőbe. Ez bezzeg sikerülne is, hanem Péter úgy belekapaszkodik a török két nagy fülébe, hogy amint fellődül a levegőbe, magával rántja a törököt.

A gyepen aztán megint föl és alá hemperegnek. Végtere is Péter kerül fölül, s addig pofozza öklével a törököt, míg az egyszer csak kegyelemért ordít.

Ezért az érdemért kapott Csukat Péter nemességet, és ezenkívül az övé lett Biharban Bajom vára.

SZÉKELY GÉZA rajza

Beküldte Firtos Norbert,
a székelykeresztúri Petőfi Sándor
Iskola IV. A osztályos tanulója:

A JÉZUSKIÁLTÓ

Székelykeresztúr
főle északról domb
magasodik – mint
egy őrizve a várost. A
helybéliek Jézuskiáltó-
nak nevezik.

A monda szerint ide
menekült a lakosság a
tatárdulás idején. A két-
ségbeesett emberek Jé-
zúst hívták segítségül.

Olyan hangosan kiáltották, hogy a tatárok ré-
mülten fordultak vissza, Keresztúr pedig sér-
tetlen maradt.

A tetőgerincen a tatároktól való szabadulás
emlékére kápolnát emeltek. Ennek a helyét
az utódok hatalmas kereszttel jelölték meg.
Szívesen jönnek ide a keresztúriak, innen be-
látni az egész várost. Nagypénteken és bú-
csúkor is ide zarándokolnak.

KATUSTAVA

Katustava legendája a székelykeresztúri
városi fürdő és a körülötte elterülő ha-
tár rész helyén fekvő egykori tóhoz kö-
tődik.

Hajdanán, Húsvét napján templomba ment
a nép. Csak Kata asszony nem ment, mert
font. Hiába hívták a szomszédok, azt mondta,
hogy sok a dolga, és úgysem hallgatná meg
az Isten, mert sok a vétke. Elkezdődött az ima
a templomban. Egyszerre csak dőbörgő ro-
bajjal felszökkent egy földhullám, és mindent
betemetett. Az égből ez a szózat hallatszott:
„Dolgozz, de szenteld meg a hetedik napot!”
Ahol Kata asszony font, egy forrás tört fel, eb-
ből tavacska lett. A nép Katustavának nevezte
el. Kunyhója helyén a víz később is bugyboré-
kolt. Innen ered a gyermekmondóka: „Bugy,
bugy, Kata!”

A brassói 15-ös Iskola
Attilák, Töröcék,
Cseperedők csapatának
munkáiból:

A Szent Korona
papírmmodellje

Törökverő
magyarok – két
plakátrészlet

A kenyérmezei
csata – papírmásé

Vajdahunyad
várának
kapubástya

Húsvét előtt

Kiss Júlia Boglárka tanító néni III. D osztálya a kolozsvári N. Titulescu Iskolában krepp papírból ragasztotta a térhatású tavaszi képeket.

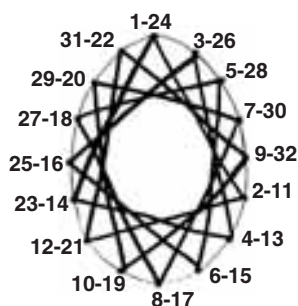
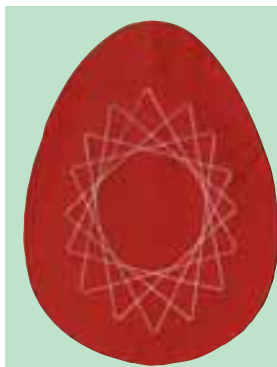
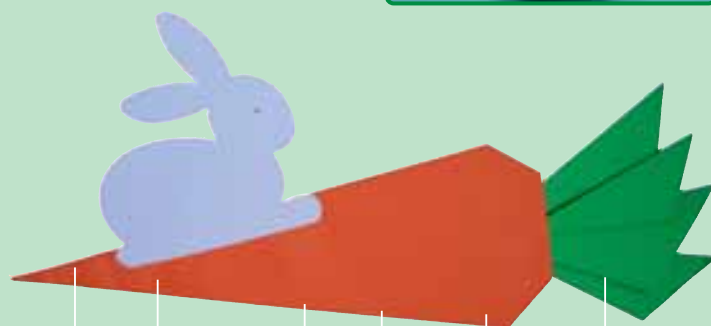

Tőlük kaptuk a húsvéti kosarat, csibét, nyuszt is. Vágj ki kartonból 2-2 csibét, nyuszt. A fejénél ragaszd össze, a közepére vágj lyukat, és öltögesd körül fonallal jó sűrűn. Vágd fel, a két karton között szorosan hurkold meg, majd borzold fel a fonalat.

Nyuszi-mobil

Horga Mónika, zimándújfalui tanító néni a murkot hajtogatta, a nyuszt sablonnal rajzolta, és a piros kartonból kivágott, sokféle ötlettel díszített tojásokat damillal a murokra aggatta. Két tojásgyűrű közé színes celofánablakot ragasztott, csökkenő méretű, színes tojásokat, kollázs-csibét, nyuszt, fűvet, illetve tarka papírtójt ragasztott az alapra. A tojáshímzés lépéseit itt láthatjátok:

Üdvözetek

Hogyne lenne boldog a Húsvétunk, ha ilyen csodaszép üdvözeteket kapunk tőletek! Bartha Denise tanító néni Tor-daharasztosról keresztszemes, Tompos-Urbán Klára a szatmárnémeti Hám János Iskolaközpontból papírra öltögetett, Szilágyi Mária a nagy-váradi G. Coşbuc Iskolából piros papírkontúros, Dunai Erzsébet a tor-dai Jósika Miklós Líceumból szalvéta- virágos, Lakatos Nella a nagy-bányai P. Dulfu Iskolából gyönggyel-ezüstszállal hímzett üdvözetlen küldte el a maga és osztálya jókívánságait.

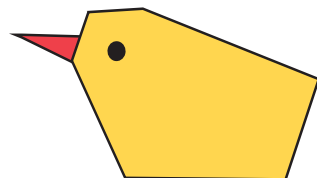
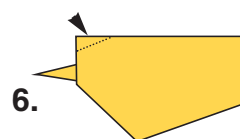
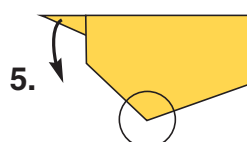
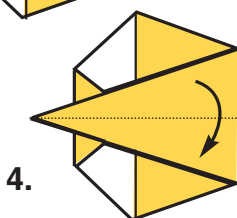
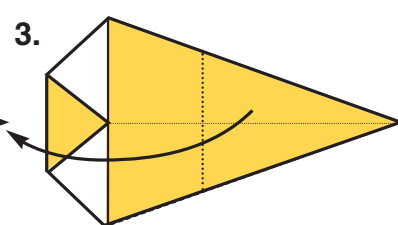
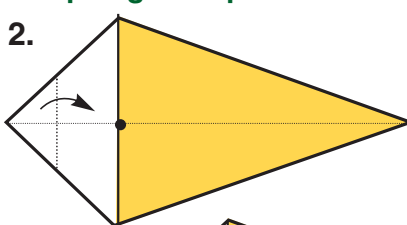
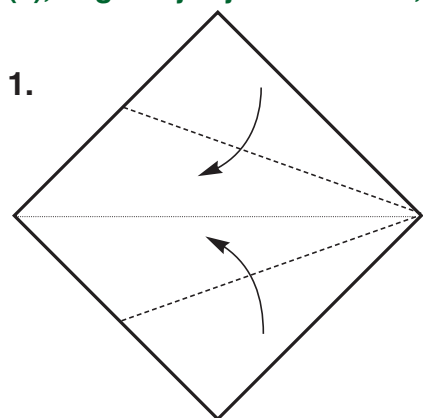
Origami-csibe

Tojáscsalád

Ha a tojáshéjba idejében búza, fű vagy zsázsmagot vettek, zöld üstöke lesz a papírral, filccel díszített tojásházaspárnak.

Négyzet alakú, sárga lapból, tölcsérhajrással kezdj (1). A sarkot túrd be a jelzett pontig (2), aztán hajtsd rá a szélén túlra a másik csúcsot, ebből lesz a csőre (3). Most hajtsd ketté a lapot (4), a jelzett helyen fogd meg, húzd és lapítsd le a csőrét (5). A feje búbját horpaszd be (6), végül rajzolj neki szemet, csőrét pedig fessd pirosra.

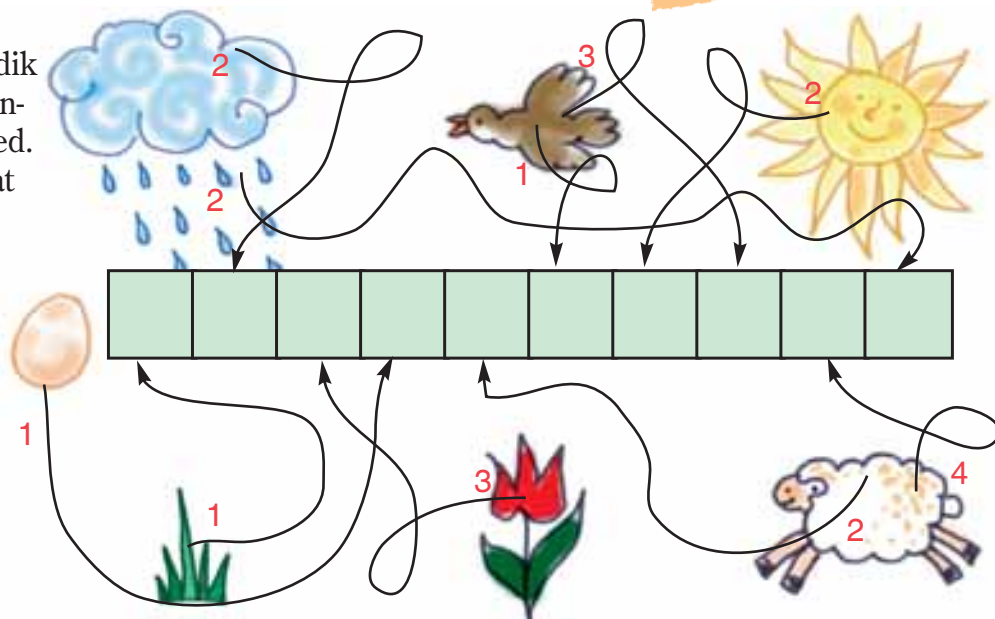
REJTVÉNY-PÁLYÁZAT

Húsvétra két pályázati feladatot küldök, kedves alattvalóm. Lehetőleg mindkettő megfejtését küldd el a szerkesztőség címére. Eredményes rejtvénytfejtést és locsolkodást, szép Húsvétot kívánok!
A Rejtvénykirály

Havonta
5 DÍJAT
sorsolunk ki!

A piros szám azt jelzi, hogy az illető szó hányadik betűjét kell a nyilak mentén a kockákhoz vezetned. A kialakult szó a feladat megfejtése.

....adják ide hamar,
hadd fussak el haza.

A locsolóvers első két sorát a rejtvény színes kockáiból olvashatod ki.

VÍZSZINTES

1. A megfejtés folytatása

4. Fohász
7. Török férfinév
8. Traktor eleje!
10. A távolba
11. Becézett nagyobb fiútestvér
14. Női ing
15. Eke Tamás névjegye
16. Nem ide
18. Némán segít!
19. Majdnem jut!
20. Keresztülkerget
22. Erre a helyre rendel
24. Kígyó a Dzsungel könyvében

25. Őseink fegyvere

26. Réz Enikő Andrea névjegye

28. Mély női énekhang

FÜGGŐLEGES

1. Lombos növény
2. Kezd elbeszélni!
3. Feleslegesen
5. Beszél a kecske

6. A megfejtés befejezése

9. RUZ

12. Üres tál!

13. A megfejtés első része

17. Türelmetlen autós teszi

1	2	3	É	R		4	I	5	6
7								10	
	11		12				S		
13	T		14				15		
16	17			K		18			
19			20		21			23	A
22		E						27	
24			25			26		27	
28		T		Á	S				

18. Tehén fejdíse

20. Áhítózni kezd!

21. Vadat hajszol

23. Növényből főzött ital

27. Alfred Nobel névjegye

MÜLLER VILMOS rejtvénye

NYERTESEK

A JANUÁRI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: *Fülig kucsma, gyapjúkendő, ideért az újesztendő. (A februárit tévedésből márciusban közöltük).* Könyvjutalmat nyertek: **Demian Ervin István**, Szatmárnémeti; **Kerekes Balázs**, Sepsiszentgyörgy; **Opra Gyöngyike**, Kézdiszentkereszt; **Dánél Dorottya**, Csíkszereda; **Domokos András**, Szilágyballa; a marosugrai II-IV. B osztály.

Melyik ács tud a legjobban főzni?

A szakács

Melyik Ágnestől fél legjobban a vasorrú bába?

A mágnestől

Melyik az a leves, amit senki sem szeret?

A nyakleves

Melyik disznót nem érdekes simogatni?

A sündiszniót

Melyik padlásra nem lehet létrával felmászni?

A szájpadlásra

Melyik úton nem járnak gyalog az emberek?

A Tejúton

Melyik ár átlátszó?

A pohár

Melyik tó szereti a gyerekeket?

A tanytó

Melyik ember viszi iskolába a gyerekeket?

A szepietember

Melyik a legdrágább üst?

A z ezüst

Melyik ló aranyos?

A fulbivaló

Melyik kos szeret tanulni?

A z okos

Melyik úr szokott egerészni?

A kandúr

Beküldte Okos Zsuzsanna, Csíkszereda

MÁRCIUSI MEGFEJTÉSEK

1. Hóvirág 2. Kikelet 3. Tavasz 4. Jótündér 5. Március 6. Micimackó 7. Hóvirág, narcisz, dália, tulipán 8. Mimóza 9. Rozmaring 10. Csak a cinke nem virág

TALÁLD KI!

1 A tordai Jósika Miklós Líceum harmadikosai:

1. Pók szövi 2. Ismét, megint 3. Fekete-fehér társasjáték 4. Tüvel, cérnával öltöget 5. Korgó gyomrú 6. A sivatag hajója

1			
2		R	
3			
4			
5			
6			

Szilágyi Levente, Lecsmer

2 Kacsó Zsuzsanna, Csíkszereda:

1. Bal ellentéte 2. Medál 3. Muzsika 4. Beszél a kutya 5. Lyukacsos tejtermék

1			
2	R		
3			
4			
5		J	

5 Fejér Henrietta, Ozsdola: húsvéti is van.

1. Hegedű tartozéka 2. Kerek gyümölcs 3. Veteményes 4. Eladni szeretne 5. Macska 6. Becézett Ilona 7. Kérés, vágy

Dalaczi Szilárd, Szentmáté

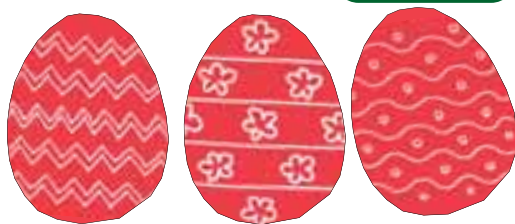
1			Ó
2			
3		R	
4	R		
5			
6			
7	H		

3 Német Arnold, Nagyvárad: húsvéti finomság.

1. Becézett Ilona 2. Tavaszi csapadék 3. Nem kevés 4. Szántóeszköz 5. Mely tárgyat? 6. Kezével jelez 7. Lóbiztató szó 8. Szalad 9. Húvösödő évszak 10. Nem ezt 11. Hoz ellentéte

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
										SZ

6 Kinek szánta Zsuzsi a három legszebb hímes tojást? Az azonos mintájú betűkből kirakhatod a nevüket.

ÖMLR
iTOi
ZENÓ

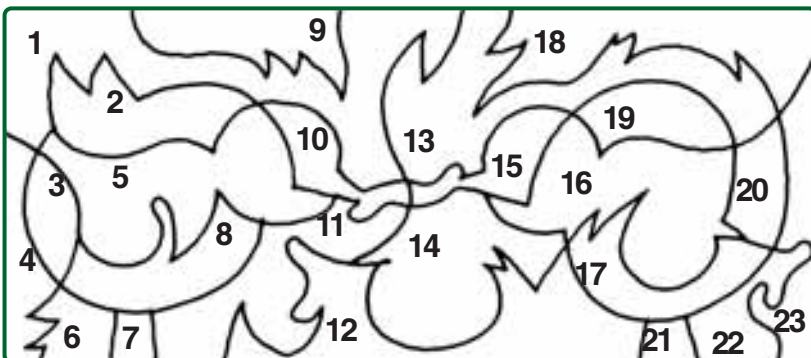
Alaposan vizezz meg egy lapot, óvatosan gyúrd össze, majd simítsd ki újra (vigyázz, könnyen szakad, foszlik). Fess rá színfoltokat – érdekesen fognak egymásba folyni. Száradás után filctollal erősítsd meg a körvonalakat, ahol szükséges. Ne felejtse el nekem is megmutatni!

Mászat Művész

Januárban arra kértelek, ti mutassatok téli tájkép készítésére alkalmas technikákat. Íme a díjazottak: a **balavásári** III. osztály (sötét alpra felvitt só-liszt-víz keverék, mely csillogó hóra emlékeztet) – 1., a **tordaharaszti** kisiskolások (színes foltokra festett fekete-fehér formák, Szabó Péter rajza – 2a., illetve tépett, ragasztott papírdarabkák, Árkosi Árpád munkája – 2b.), **Marozsán Antónia**, Halmi (kék alpra ragasztott fehér formák) – 3.

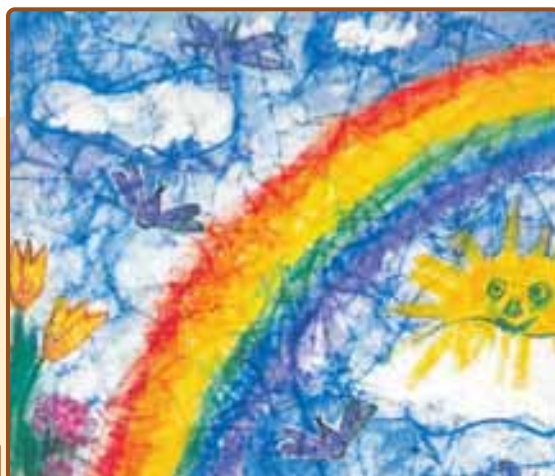
7 Csak azokat a felületeket feketítsd be, amelyek száma mellett olyan dolgot találsz, ami jellemző a húsvéti időszakra.

1. csillagszóró
2. búzakalász
3. nyuszi
4. napernyő
5. rózsavíz
6. száraz falevél
7. álarc
8. bárány

9. jégvirág
10. csibe
11. szőlő
12. pipacs
13. farsangi fánk
14. strandpapucs
15. jácint
16. barka

17. tulipán
18. hóember
19. hóvirág
20. piros tojás
21. őszi kikerics
22. kesztyű

KEDVES SZÜLŐK, NEVELŐK!

Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 2%-ával támogatják a
NAPSUGÁR ALAPÍTVÁNYT.

Adományukat az illyefalvi gyermektáborra és sok-sok könyvajándékra költjük.

Ha ebben az évben is méltónak tartanak a támogatásra, válasszák ki a megfelelő eljárást:

● Aki adóbevallásra nem köteles, kérjük, csatolja a munkahelyéről kapott Adózási Igazolványhoz (Fișă Fiscală) a mi adatainkkal kitöltött **230. számú űrlapot**, és küldje el a helyi Pénzügyi Hivatalhoz.

A 230. számú űrlap beírt adatainkkal együtt letölthető honlapunkról is: www.napsugar.ro.

● Aki adóbevallásra köteles, kérjük, töltsse ki a **230. számú űrlapot és a 200. számú űrlap**

III/2-es pontját a mi adatainkkal: **Fundația Culturală Napsugár;**

Cod de identificare fiscală: 7714627 Cont IBAN: RO16RNCB0106026613330001

Leadási határidő 2010. május 15. Köszönjük bizalmukat és támogatásukat

a **NAPSUGÁR** és a **Szírvány**

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS NEVELÉSI-OKTATÁSI VALAMINT TANKÖNYV- ÉS TANESZKÖZ- TÁMOGATÁS IGÉNYLÉSÉRE

A pályázat célja: a romániai magyar nyelvű oktatás és nevelés anyagi támogatása.

A pályázók köre:

Nevelési-oktatási, valamint Tankönyv- és taneszköz-támogatásban részesülhet az a pályázat benyújtásáig 18. életévét be nem töltött kiskorú, aki Romániában működő oktatási intézményben alap- vagy középfokú tanulmányait magyar nyelven folytatja; valamint az, aki fakultatív magyar nyelvű oktatásban részesül, és lakóhelyén nincs megfelelő szintű magyar nyelvű oktatás.

A támogatás összege és jogcíme:

A. NEVELÉSI-OKTATÁSI TÁMOGATÁS

– Gyermekenként 20.000 Ft-nak megfelelő lej összegű Nevelési-oktatási támogatásban részesülhet a saját háztartásában kiskorú gyermeke(ke)t nevelő szülő/nevelőszülő minden olyan kiskorú gyermeke után, aki:

1. romániai alap- vagy középfokú oktatási intézményben magyar nyelven tanul (a fakultatív oktatásban résztvevők pályázatai iskolánkénti egyéni elbírálásban részesülnek);
2. moldvai magyarok esetében nem intézményesített magyar nyelvű oktatásban részesül.

B. TANKÖNYV- ÉS TANESZKÖZ TÁMOGATÁS

– Gyermekenként 2.400 Ft-nak megfelelő lej összegű Tankönyv- és taneszköz támo-

gatásban részesülhet a saját háztartásában kiskorú gyermek(ek)et nevelő szülő, amennyiben a kiskorú gyermek(ek):

1. romániai alap- vagy középfokú oktatási intézményben magyar nyelven tanul (a fakultatív oktatásban résztvevők pályázatai iskolánkénti egyéni elbírálásban részesülnek);
2. moldvai magyarok esetében nem intézményesített magyar nyelvű oktatásban részesül.

Mindkét (A. és B.) támogatás a 2009-2010. tanévben egy alkalommal igényelhető.

A fentiek szerinti jogosultságok igazolása, valamint az alábbi pályázati feltételek teljesítése esetén az A. és B. pontokban megjelölt támogatás együtt pályázható, egyidejűleg is elnyerhető.

Pályázási határidő:

Jelen pályázati felhívás alapján a 2009-2010. tanévben igényelhető támogatásokra **2010. február 15-től április 30-ig terjedő időszakban folyamatosan** lehet pályázni.

A 2010. április 30-a utáni postai bélyegzővel beérkező pályázatok érvénytelenek.

Pályázati feltételek:

- megfelelően kitöltött pályázati adatlap
- kötelezően csatolandó mellékletek:
 - a.) a pályázó szülő vagy nevelőszülő személyazonossági igazolványának fénymásolata;
 - b.) a kiskorú gyermek(ek) születési anyakönyvi kivonatának vagy 14 év feletti kiskorú személyazonossági igazolványának fénymásolata;
 - c.) Amennyiben a kiskorú családneve nem egyezik meg a pályázó szülő/nevelőszülő családnevével, mellékelni kell a következő dokumentumok valamelyikének fénymásolatát eset szerint:
 - 1) válás esetén a válásról és a gyermek jogállásának megváltoztatásáról szóló bírósági végzés;

2) gyámok és nevelőszülők esetében a nevelőszülő megbízásáról szóló hatósági döntés.

d.) a kiskorú gyermek iskolátogatási igazolásának eredeti példánya, amely tartalmazza az adott osztály/tagozat/csoport tannyelvének megjelölését (*az igazolások kibocsátására vonatkozó típuskérvény a pályázati csomagban mellékelve*);

e.) a moldvai magyarok magyar tannyelvű oktatásban való részvétele esetében, iskolátogatást igazoló irat, vagy ennek hiányában a Moldvai Csángómagyarok Szövetsége által kiállított magyar tannyelvű oktatást igazoló irat eredeti példánya. A „Szülőföldön Magyarul” támogatási program lebonyolításában az Iskola Alapítvány együttműködik a Romániai Magyar Demokrata Szövetséggel.

A pályázati csomag beszerezhető: az RMDSZ helyi szervezeténél, a megyei Tájékoztató irodáknál.

A pályázatok leadása: ajánlott postai küldeményként az Iskola Alapítvány postafiók címére kell küldeni 2010. ápr. 30-ig. Ez a cím a pályázati borítékon található.

A pályázat elbírálása és a támogatás folyósítása:

A pályázatokat az Iskola Alapítvány kuratóriuma bírálja el 30 napon belül, amely határidő hiánypótlási felhívás esetén egy alkalommal további 15 nappal meghosszabbítható. A döntésről a pályázókat az Iskola Alapítvány levélben értesíti. A támogatás folyósítására – minden feltétel teljesítése esetén – az elbírálást követő 60 napon belül kerül sor, a pályázati adatlapon megjelölt módzatok szerint.

További tájékoztatás munkanapokon 10⁰⁰– 14⁰⁰ között a 0-800-800-137-es, a Romtelecom hálózathoz ingyenesen hívható telefonszámon, az iskola@rmdsz.ro e-mail címen, valamint a megyei Tájékoztató irodákban igényelhető.

LEVELEZŐ

■ Boldog, szép Húsvétot kívánunk minden olvasónknak, külön azoknak, akik levéllel, rajzzal örvendeztettek meg: **Kiss Kriszta Kinga**, Szováta; **Hevesi Anett Cintia**, Mezőbaj; **Péter Krisztina Tímea**, Szilágysomlyó; **Lakatos Zsuzsa**, Kisbacon; **Dimén-Varga Fanni**, Székelyudvarhely; **Gáll Ágnes Ildikó**, Torda; **Kacsó Anita**, **Kiss Anna**, Marosvásárhely; **Dombai Júlia**, Brassó; **Okos Zsuzsanna**, Csíkszereda; **Mátyás Ivett**, **Kovács Kinga**, Kézdivásárhely; **Darvas Zsanett**, Gyergyószentmiklós; **Dósa Brigitta**, Kibéd; **Szőcs-Kurkó Sebestyén**, Csíkszentdomokos; **Mircse Tamás**, Székelykeresztúr; **Fóris Renáta**, Szilágycseh; **Nagy-Bíró Csenge**, Bálványosváralja; **Láposi Róbert József**, Ördön-

gösfüzes; **Vas Rozália Noémi**, Firtosmartonos; **Sükösd Tímea**, Vajdahunyad; a **kolozsvári** Zeneiskola III. B és IV. B, az **Apáczai Líceum** IV.; a **dévai** Téglás Gábor Iskola III.; a **székelyudvarhelyi** Tamási Áron Gimnázium III. A; a **szászrégeni** A. Maior Gimnázium II. és III. B; a **csíkszeredai** Petőfi Sándor Iskola II. C; a **szatmárnémeti** Bálcescu-Petőfi Iskola IV. C; a **nagyvárad** D. Cantemir Iskola II. D és IV., a G. Coşbuc Iskola IV. B; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola IV. D és IV. E; a **gyergyóalfalvi** Sövér Elek Iskolaközpont III. A; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola II. C osztálya; a **homoródszentmártoni** IV.; az **erdőszentgyörgyi** III. B; a **marosvécsi** III. B; az **aranyosgyéresi** IV. D; a **magyarkiskapusi** III.; a **szilágypaniti** IV.; a **szilágysomlyói** II. A és III. B; az **érmihályfalvi** IV. E; a **szalárdi** IV. B; a **zabolai** IV.; a **magyarlapádi** IV.; a **halmi** II–III.; az **ozsdolai** II. B; a **marosugrai** II–IV. B osztály; **egri** olvasóink.

■ **Kovács Katalin tanító néni** arról számolt be, hogy **Margittán** megtartották az ötödik körzeti mesemondóversenyt, melyen 72 margittai, albisi, bályoki, érbogyoszlói, érszölősi, micskei és tóti I–IV. osztályos versenyző, tanítók, szülők, nagyszülők, testvérek, rokonok is részt vettek. A Napsugár különdíjasai: **Kovács Tibor**, **Albis**, **Sisz Nikolett**, **Lukács-Fügedy Tamás**, **Szarvadi Zsuzsa**, **Margitta**. A sok támogatónak köszönhetően mind a 72 gyermek könyvjutalmat kapott.

■ **Mátyás Erzsébet tanító néni** III. B osztálya a **szászrégeni** Augustin Maior Gimnáziumból csodaszép népviseletben vett részt a **Beresztelkén** megrendezett versmondó versenyen.

■ **Balogh Enikő tanító néni** elsősei levélben számoltak be a **Kányádi Sándor Versmondó Verseny** megyei szakaszáról, melyet **Nagyszalontán** tartottak. Az elődöntőben 58, a döntőben 21 gyerek mérte össze tudását. A Napsugár különdíját a belényesi **Dobbelaere Lion**, a nagyszalontai **Fazekas Dóra** és a margittai **Mészáros Márk** kapta.

■ **Orbán Roland**, az **aradi** Aurel Vlaicu Iskola negyedikes tanulója kitalálta, hogy áprilisban az állatokról mesél Kószabósza. Épp jókor küldte el kedvenceinek a fényképét. Blacky német juhász, Szimat beagle. Várjuk a ti állatfotóitokat is.

■ A marosvásárhelyi Tudor Vladimirescu Gimnázium ismét felvonulást szervezett a Tudor lakónegyedben. A gyerekek ezúttal saját készítésű márciuskákkkal kívántak kellemes, meleg tavaszi napokat a járókelőknek – újságolta **Gábor Lizetta tanító néni** és a IV. B osztály.

■ Van nekem egy jó barátom. Ő igen okos, és nekem is sok szép dolgot tanít. A neve illik hozzá, hiszen sok gyereknek besugározza a napjait. Úgy hívják: Napsugár. Annyi mindent lehet tőle tanulni: verset, mondókát, mesét, történelmet és keresztretjvényt fejteni. A testvérem is szereti, főleg a színes rajzokat, mivel ő olvasni még nem tud. De a legfontosabb, hogy nem unalmas, minden oldalát kiböngésszük, és játszva tanulunk belőle.

Nyíró Kinga, Csíkbánkfalva

Szólj, szám!

1. Nézzetek utána, honnan erednek ünnepneveink: **Karácsony, Húsvét, Pünkösd.**

2. Gyűjtsetek összetett és képzett szavakat, melyekben szerepel **kereszt** szavunk.

3. Olvassátok el figyelmesen Veszprémi Emőke szellemes helyesírás-versét, és gyűjtsetek ti is rövid **u-ra, ü-re, o-ra** végződő szavakat.

Februári megfejtések: 1. *tánc.* 2. *Nehéz az agg ebet táncra tanítani. Könnyebb az asszonyt táncba vinni, mint ránkba szedni. Három a tánc. Jó zene fél tánc. A medve sem táncol jószántából. Mint atyák dúdolnak, fiak úgy táncolnak. Ha nincs otthon a macska, táncolnak az egerek.* 3. *Az akaratos mindent a saját feje szerint tesz, az akarok csörtet, csak magáért küzd, az akaratgyenge befolyásolható, könnyen meghátrál. Akaratlanul: nem szándékosan, véletlenül. Az akarterő legyőz minden nehézséget. Végakarat az utolsó kívánság.* **Nyertesek:** **Lakatos Ágnes** és **Zsuzsanna**, Kisbacon; a **marosújvári** III. B osztály; a **temesvári** Bartók Béla Líceum III. A; a **nagyvárad** D. Cantemir Iskola II. B osztálya.

Februári „lila” megfejtések: *Fontos a ritmus a zenével, táncval kapcsolatos foglalkozásokban, de az evezés, favágás, kaszálás, kalapálás, döngölés, emelés, vontatás, szitalás, dagasztás, fonás, szövés során is. Hawaii szigetén táncolnak a lányok virágfüzérrel a nyakukban. Kalotaszegen pontozót, figurást, nyolcast, gyors legényest, Széken sűrű és ritka tempót, féloláhost, Székelyföldön csúrdöngölőt, huszár, székely és csángó verbunkot járnak a legények. Legismertebb páros táncunk a csárdás.* **Nyertesek:** **Takács László**, Szalárd; a **magyarhermányi** II. osztály; a **nagyvárad** Juhász Gyula Iskola II. osztálya.

VESZPRÉMI EMŐKE

A KIS MARABU

– Gyertek gyorsan, **anyu, apu!** – kiáltott a kicsi **Samu.** –

Kinyílt a fenti **zsalu**,
s megszökött a kis **marabu!**

Rögtön jött egy **hindu zsaru**,
fején **lapu**, lábán **saru.**

Szíján kése nyele **saru.**

– Mi a neve, ha nem **tabu?**

– Maguknak legyenek csak: **Pityu!**

A szökevény egy kis **uhu?**

– Nem uhu, hanem **marabu!**

– Megkeresem, áll az **alku**,

cserében a **satu, gyalu.**

S elindult a furcsa zsaru,
tapasztalata az **adu.**

Várta őt az egész **falu:**

anyu, apu, kicsi **Samu.**

Tűzből nem maradt, csak **hamu**,
mire visszatért a zsaru

ugrálva, mint egy **kenguru**,
hátán ott egy nagy-nagy **batyu.**

Találgat az egész falu:

– Mi van benne, tán egy **daru?**

Vagy elkobzott lopott **áru?**

Nem mozog, csak nem egy **bábu?**

S mikor kinyílt a batyu,
kiszökött a kis **marabu.**

A mesékben a nyúl gyáva, a róka ravasz, a farkas ostobán gonosz stb. Ezek azonban emberi tulajdonságok. Vajon megállják a helyüket a valóságban is?

Vajon tényleg **ostoba állat a liba?** Távolról sem! Konrad Lorenz Nobel-díjas osztrák tudósnak a nyári ludak voltak kedvenc kísérleti állatai, és az általa felnevelt „libagyermekkel”, Martinával bensőséges barátságot kötött. Megfigyelte, hogy nagy a helyzetfelismerő képességük, igen ébere-
rek. A „capitoliumi ludak” gágogásukkal riasztották fel Róma lakóit, amikor a gallok az éj leple alatt törtek rá a városra. Éberségüknek még napjainkban is hasznát veszi az ember: egy skót whiskygyár tulajdonosa libákkal őrizteti hordóit.

A libacsalád jóban-rosszban összetart, védelmezik egymást, és elfogadják a biztonságuk felett örökös gúnár irányítását. A „libasor” élén a tojó lépked, utána a pipék, a sor végén pedig a minden irányba éberen figyelő gúnár a hátvéd szerepét tölti be, de egyúttal az előlről vagy oldalról támadót is szemmel tartja. A kanadai lúd erőteljes szárnycsapásai és csőrének csipései elől még a „vörösbundás” is kitér.

Amikor **szamárfület** mutattok egymásnak, nem gondoltok arra, hogy a hosszú fül a csacsinál egyáltalán **nem a butaság jele**, hanem a félsivatagi élethez való alkalmazkodásé. A szamár vad őse ugyanis ilyen vidéken élt. Hosszú füle van a többi, sivatagos vidéken élő állatnak is, akik a nappali hőség miatt csak alkonyatkor indulnak vadászni. Ilyenkor ugyan-

BITAY ÉVA

AMIT ROSSZUL TUDUNK...

csak hasznát veszik, a hangforrás irányába fordítható, nagy fülkagylónak.

A szamár egyáltalán nem buta: emlékezőtehetsége kitűnő, könnyen kiismeri magát az egyszer már megtett úton. Ezért Keleten az ember nélkülözhetetlen hátas- és málhasállata.

Virágvasárnap Krisztus Urunk számárháton vonult be Jeruzsálembe. A legenda szerint azóta viseli a csacsi vállán és gerincén a keresztre emlékeztető sötétebb csíkot.

Mi köze a nyúlnek és a piros tojásnak Húsvéthoz? Mindkettő a természet megújulásának szimbóluma. A kereszténységben a piros tojás a Feltámadás, a lélekújulás és Krisztus értünk hullott vérének jelképe.

Van azonban a nyúlnek és a tojásnak egy „világi” kapcsolata is a Húsvétal: régen Húsvétkor volt a földek bérleti díjának beszolgáltatása. A parasztok természetben fizettek, és kocsárszámra vitték a kastélyba, a kolostorba a tojást és egy-egy nyulat is.

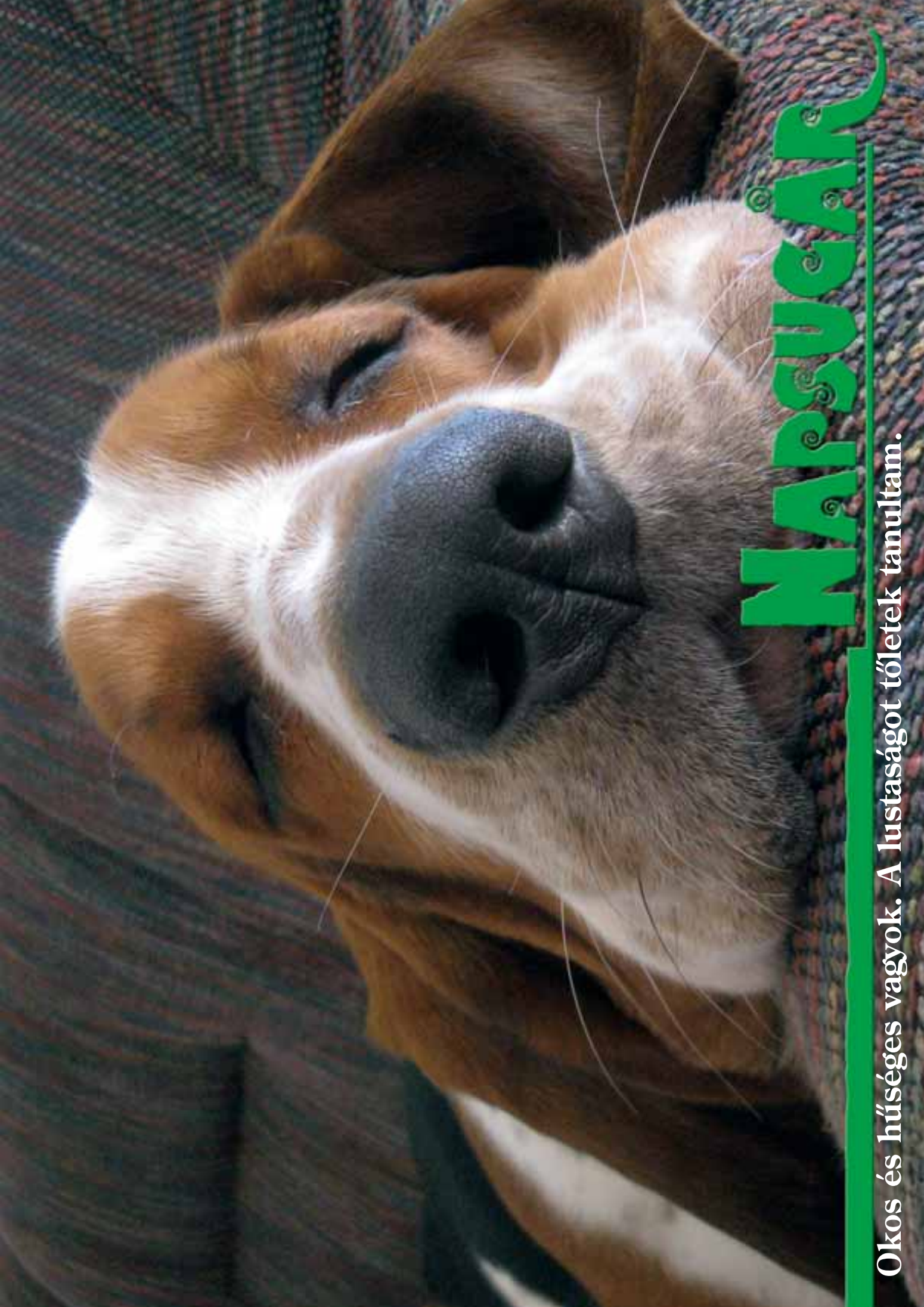
CSILLAG ISTVÁN rajzai

KISKÓPÉ

„Jóindulatú”-e a medve?
Melyik madárról
hisszük azt,
hogy jósol?

Februári megfejtés: A. paradicsommadár, B. páva, C. daru. **Könyvjutalmat nyertek:** Somai Zsombor, Kézdivásárhely; Demeter Adél, Homoródszentmárton; az **erdőszentgyörgyi** III. B osztály.

NARSUGAR

Okos és hűséges vagyok. A lustaságot tőletek tanultam.

Itt születtem

Fehér megyében, Nagenyedről tíz kilométerre, a Várhegy alatt, dombok között terül el **Magyarlapád**. Neve a „lapu” növénynév származéka, lapuval benőtt helyre utal. A „Magyar” előtag a lakosság nemzetiségét jelzi: szörványban színtiszta magyar falu a miénk.

■ Településünk honfoglalás kori. Első írásos említése az 1030-as évekből maradt fenn.

■ Falunk legősibb épülete a református műemlék-templom, amelynek román kori hajója a XIII. században épült.

■ Felekezeti iskola már a reformációtól kezdve (1564-től) működött Magyarlapádon, az állami elemi iskolát 1904-ben alapították. Az állami iskola egyházi területen, az egyház épületeiben működött, sőt az óvodások és kisiskolások ma is ott játszadoznak, s tanulgatnak. Az V–VIII. osztályos tanulók az 1960-as években készült új épületben tanulnak, amelyet az elmúlt években újíttak fel.

Templomunk 800 éve
őrzi Lapádot

Népdalainkat és táncunkat hűen őrizzük, s adjuk át egymásnak nemzedékről nemzedékre, így már a kisóvodások is szívvel-lélekkel éneklék, hogy „A lapádi hegytetőn”, s gyakorolják hozzá a tánclépéseket. A fiatalok hagyományörző csoportot alakítottak Bánffy Farkas vezetésével, s már külföldön is felléptek.

■ Magyarlapád vendégszeretetéről, táncairól és népdalairól híres. Lakosságának száma 1150, református felekezetű és a hét faluból álló község központjaként vezető szerepet tölt be a térségben. Itt található a Polgármesteri Hivatal, a Posta, a kihelyezett bankfiók. Az embereknek egy része a városban talál munkát, mások a helyi sajtgyárban vagy a 20 asztalosműhely egyikében. A lakosságnak közel a fele a földből él. Állatokat, szarvasmarhát, baromfit, disznót mindenki tart. Magyarlapád Erdély egyik híres történelmi borvidékén fekszik. A faluban mindenkinek saját szőlőse, bora van, és a vendég nehezen távozzhat anélkül, hogy azt meg ne kóstolta volna.

■ Népviselőnk csodálatos, s bár tudjuk, hogy a „párta nehéz gúnya”, lányaink büszkén ropják vele a táncot.

Mintha királynők volnának

Várhegy alatt, dombok között

■ Évente megszervezik Lapádon a Maros, Küküllő menti népzene és néptáncbort, amelyre szeretettel várják mind a helybeli, mind a máshonnan érkező érdeklődőket. Táncot, népdalt, furulyát, az idős falubeli nénik pedig elfelejtett mesterségeket: szövést, fonást tanítanak zamatatos tájszólásunkból is ízelítőt adva. Mindenki talál ilyenkor számára érdekes tevékenységet.

■ Nemrégiben megalakult a „Báró Bánffy Dániel” Cserkészcsapat. Gyönyörű rendezvényekre várják a több mint negyven tagból álló csapatot, sőt a kívülállókat is: cserkész szüreti bált, karácsonyi műsorokat, farsangi mulatságot szerveznek, részt vesznek a Dalos Pacsirta versenyen, sportversenyeken, vakációs táborokba hívják a gyermekeket, sőt már a kürtöskalács sütésében is igazi mesterek lettek, úgyhogy a szüreti napokon saját készítményükből kínálgatják a vendégeket.

Cserkészek sütik a kürtöskalácsot

Szekeres felvonulás a falunapokon

■ A Magyarlapádi Falunapokon, amit 2009-ben szerveztek először, a fiatalok szekéren, népviseletben, muzsikaszóval járták körbe a falut.

■ Gyermeknapra a Pukk bábszínház jött el hozzánk Kolozsvárról.

■ Tanulni is, versenyezni is szeretünk: Aradon a mesemondó versenyen különdíjat kaptunk, voltunk Nagybányán a Kuruttyon, Nagyváradon a Mesék szárnyán és az Aranytoll verseny országos szakaszán, jó eredményeket értünk el a matematikaversenyen, bélyeggyűjtő munkánk eredményeként részt vehettünk Illyefalván a Napsugár táborban.

■ A IV. osztály kedvence a kézimunka, ezzel sokat is foglalkozunk, s mert sok a fiú, a futball is nagyon érdekel.

A közös játszótér az óvónők pályázata alapján valósult meg

Összeállította a magyarlapádi IV. osztály Szilághi-Székely Melinda tanító néni segítségével

Magyar írók, költők I.

Ahol szép a táj (például Nagybányán), ott virágzik a festészet. Ahol költői a nyelv, ott gazdag a költészet. A Nobel-díjasok, tudósok bemutatásakor már bebizonyítottuk, hogy a páratlan szellemi teljesítmények titka a magyar nyelv logikai-gondolati ereje. De ugyanily végtelen nyelvünk képi-zenei ereje is. Mezzofanti, olasz bíboros, aki 60 nyelvet ismert, 1836-ban ezt mondta: *A leginkább dallamos és a verselés szempontjából leginkább fejlődésre képes a magyar nyelv. A magyarok még nem tudják, micsoda kincs lakozik nyelvükben.* Olvassátok nagy íróink műveit, hogy ti is felfedezzétek az anyanyelvünkben rejlő kincset, erőt.

■ **Balassi Bálint** végvári katona volt az 1500-as években. Esztergom ostrománál esett el. A vitézi élet, a szerelem és az istenhit énekes.

*Emberségről példát, vitézségről
formát mindeneknek ők adnak.*

■ **Kölcsey Ferenc** gyönyörű nemzeti Himnuszunk szerzője. Közel 200 évvel ezelőtt született verseiből, nyelvművelő cikkeiből, irodalmi bírálataiból össze, tiszta hazafiság és erkölcs sugárzik.

*Minden pálya dicső, ha belőle
hazadra derül fény.*

■ **Vörösmarty Mihály** a XIX. század romantikus költője, a *Szózat*, a *Csongor és Tünde* című mesedráma szerzője. Mély gondolatok, nemzeti és költői emelkedettség jellemzi.

*Lelkünk a szárny, mely ég
felé viszen.*

■ **Arany János** költőóriás, Vörösmarty és Petőfi barátja. Műveltsége, nemzet- és emberszeretete, nyelvének gazdagsága páratlan. Toldi-trilógiája, lírai versei, balladái örökértékűek.

*Száll a madár ágrul ágra,
Száll az ének szájrul szájra;
Fű kizöldül ó sírhanton,
Bajnok ébred hősi lanton.*

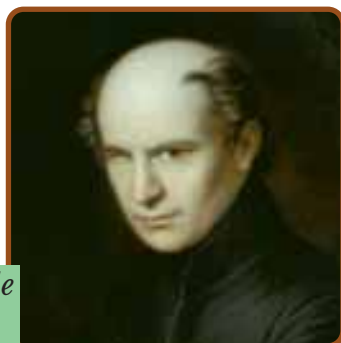
■ **Petőfi Sándor** immár örökre a szabadság, az igazság, a bátorság jelképe marad. Hősi halálával igazzá pecsételte minden lázadó, forradalmi verssorát, de őszinte és hiteles az is, amit a szerelemtől, a természetről, a nemzetről ír.

*Anyám, az álmok nem hazudnak;
Takarjon bár a szemfödél:
Dicső neve költő fiadnak,
Anyám, soká, örökkön él.*

■ **Madách Imre** a XIX. században megalkotta a máig is legnagyobb magyar drámai költeményt, *Az ember tragédiáját*, melyet azóta 30 nyelvre fordítottak le.

*A cél halál, az élet küzdelem,
S az ember célja a küzdés maga.*

■ **Jókai Mór** is a XIX. század szülötte, legnépszerűbb íróink egyike. Több mint 100 kötetnyi romantikus regényt írt, már életében klasszikusként tisztelték.

*A zöld mezőn, nem a zöld asztalon
szerezzük vissza az országot.*

■ **Mikszáth Kálmán** népszerű volt életében, az ma is. Regényei-, elbeszélései-, karcolatainak pergő cselekménye, humora, élettel teli stílusa lebilincseli olvasóit.

*Egy történetnek mindig igaznak kell
lennie, ha jóra való író beszéli el.*

■ **Ady Endre** a magyar irodalom egyik üstököse, a XX. századi költészet megújítója. Nemzetét féltve, formabontó versekkel és életvitellel lázadt minden hamisság ellen.

*A csillagszóró éjszakák
Ma sem engedik feledtetni
Az ember Szépbe-szótt hitét,
S akik még vagytok őrzőn, árván,
Őrzők: vigyázzatok a strázsán.*

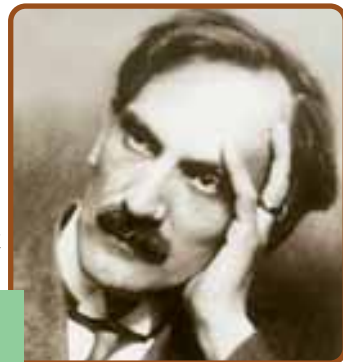
■ **Krúdy Gyula** varázslatos, időben-térben utazó művei a XX. század elején születtek. Hatvannál több regényt, háromezer elbeszélést, tengernyi cikket írt. És ami csoda: egyszerre szerették az olvasók és a kritikusok is.

*Velünk az Istenbe vetett bizalom, hogy
zengő nyelvünket tündérek szótták, táltosok énekelték, Tisza selyem-vize
susogta, Kárpát mennydörögte...*

■ **Móricz Zsigmond** a XX. század első felének legnagyobb realista prózaírója. Sok-sok kötetnyi regényét, színdarabját, elbeszélését mély lélek- és népismeret, nyers erő, könyörtelen szókimondás jellemzi.

A magyar nyelv így fog tovább élni: a magyar ember erejének, életkedvének, életrevalóságának fegyvereként.

■ **Babits Mihály:** Olyan feje volt, mint egy bírónak, egy tanárnak és egy figyelő angyalnak együtt. – írta róla Bernáth Aurél. Műveltség, tehetség, érzékeny lélek és mély emberség sugárzik tökéletesre csiszolt verseiből.

*És akinek szép a lelkében az ének,
Az hallja a mások énekét is szépnek.*

■ **Kosztolányi Dezső** a XX. század első felének nagyszerű költője, prózaírója. Versei, regényei, elbeszélései, cikkei egyaránt elárulják sokoldalú tehetségét, formaművészetét, műveltségét, emberszeretetét.

Az a tény, hogy anyanyelvem magyar, és magyarul beszélek, gondolkozom, írok, életem legnagyobb eseménye, melyhez nincs fogható.

Zsigmond Emese

Mondd, szereted az állatokat?

Mondd, szereted az állatokat?

A kutyát, macskát, csacsit, lovat

s a madarakat: a verebeket,

rigót, galambot, pintyeket,

akik a Földön veled élnek,

s bundájuk, tolluk melegében

nekik is van szívük, csak éppen nem beszélnek?

Rónay György versének kérdésére minden gyerek igennel válaszol. S én is veletek mondom: szeretem az állatokat. Nem a tepsiben, hanem élő, csodás-változatos mivoltukban. Áprilisi mesém épp róluk szól, pontosabban **az állatok és az ember kapcsolatáról**, amely épp oly egyoldalú, mint a növények esetében: az állatoknak – legalábbis a vadon élőknek – nincs szükségük az emberre, az ember viszont nehezen lenne meg nélkük.

■ Hogyan kezdődött a közös történet? Az életért folytatott **harccal**, a **fé-**

lelemmel és a **tisztelettel**. Egyik állatot azért ölte meg az ember,

mert különben az végzett volna vele. A másiknak megette a hú-

sát, bundájából ruhát, takarót, csontjából, szarvából szerszámot,

fegyvert készített. Némelyik állattól félt, de tisztelni minde-

niket tisztelte. Imádkozott hozzá, hogy ne bántsa, és megkö-

szönte neki, hogy élete árán táplálja, sok fontos dologgal ellát-

ja őt. A régiek hite szerint az elfogyasztott állat tulajdonságai

belénk költöznek. Fohászkodtak, hogy olyan erősek legyenek,

mint a medve, gyorsak, akár a zerge, lélekben szárnyalók, mint

a madár. A disznótor őriz még valamit

ebből az ősi tiszteletből, a fagyasztott

csirkében, a szalámiiban azon-

ban már nehéz meglátni az ér-

tünk hozott életáldozatot.

■ A kanadai indiánok hatalmas,

színes **totemoszlopokat** farag-

tak a medve, a farkas, a sas tisz-

teletére. A pueblo indiánok fé-

tisnek nevezték szent állatszob-

rocskáikat. Az ókori Egyiptom-

ban egyebek mellett a macskát,

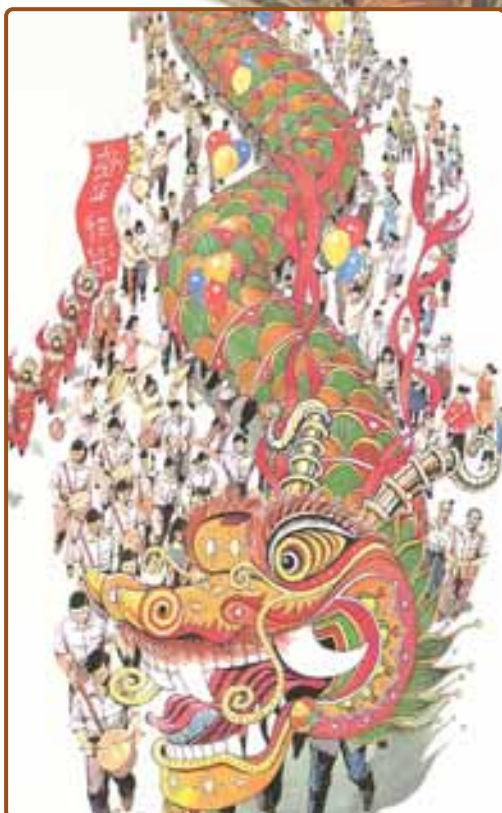
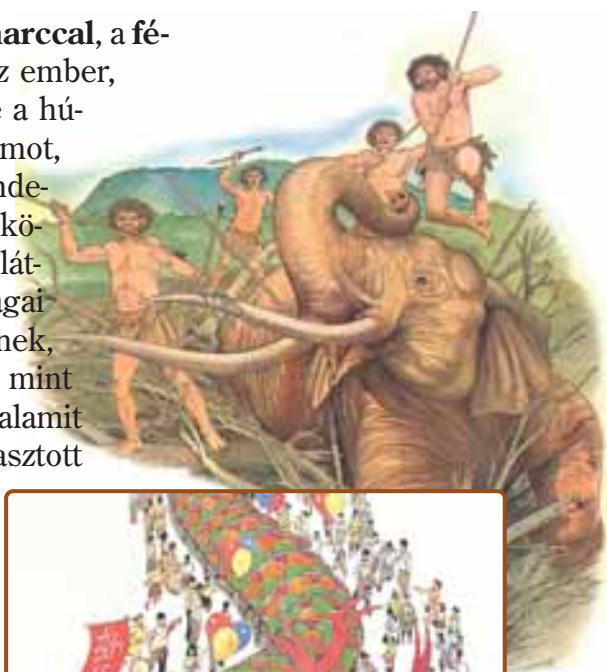
Indiában a tehenet tisztelték

szentként. A sumérok számára

az oroszlán a nap, a sólyom a

szentlélek állata volt.

**Melyik a magyarok
szent madara és
csodaállata?**

■ A farkast, a kígyót, a sárkányt nem minden nép látja gonosznak. Bezzeg Kínában nem kaszabolják a **sárkányt**, hanem ma is színes felvonulással ünneplik.

Melyek a legjobb vadászkutyák?

Kik a magyar mondavilág leghíresebb vadászlói?

■ „Vadat űzni feljövénnek hős fiait szép Enéhnek”... A vadászat évezredek óta mindegyik világon, sőt a természeti népeknél még ma is létkérdés, a férfiak „foglalkozása”. A modern világban már csak sport vagy úri kedvtelés. Hiába erősebb a medve, gyorsabb a szarvas, éberebb a nyúl, észével, egyre tökéletesebb fegyverével végül mégis az ember győz. Az íj, lándzsa, paritty, tör, csapda, háló, mérge, később a puska mellett a **kutya** és a **sólyom** is segíti a vadászt.

■ Az Amazonas őserdejében élő indiánok fűvécsekből röpitik zsákmányukba a mérgezett tüskét. Az ókori Egyiptomban **csalimadárral** és **hajítófával** vadásztak a vízimadarakra.

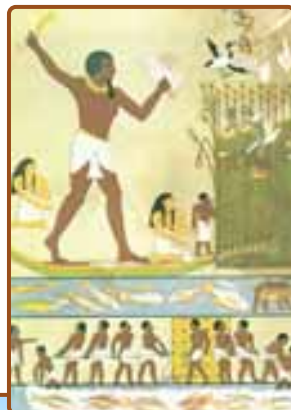

■ A vizek mindig bőségesen kínáltak ételmezt az ember számára, aki hálóval, horoggal, szigonnnyal, varrával fogja ki a **halat**, **rákot**, **kagylót** s még százféle tengeri állatot. De az egészséges, finom falatokon túl, a kagylók falán csillogó gyöngyházréteget és némelyikben kincset érő gyöngyszemet is talál a halász.

Mire használták a halcsontot, hát a korallt?

■ Az **eszkimók** növényt nem termesztettek, és a szánkóhúzó kutyán, a **huskyn** kívül más állatot nem tenyésztettek, mert ugyan mivel etetnék a tehenet, a tyúkot. Így hát régen

élelmüket, ruhájukat, csónakjukat mind-mind a **vadász-** és **halász-zsákmányból** készítették: a fóka bőréből vízhatlan csizmát, zsírából mécsest, a bálna csontvázából kajákat.

■ Az ember már sok ezer éve rájött, hogy nem érdemes minden állat után rohagnia, lopakodnia, hogy elejtse, és zsákmányként diadalmasan hazavigye. Néhány békésebb állat ételmezt keresve magától odamerészkedett a háza tájára, és máig ott is maradt. A **kutya** őrzi az udvart, a nyáját, segít vadászni, nyomoz és vakot vezet, a **macska** pusztítja a rágcsálókat. Kutyából 600, macskából 30 fajtát tenyésztett ki az ember.

■ A kisebb-nagyobb **patás növényevőket** maga terelte haza, legeltette, gondozta, kiválasztással a saját haszna szerint alakította át tulajdonságait. A juh, kecskét gyapjáért, tejjéért, a tehenet, bivalyot tejéért, erejéért, a lovat gyorsaságáért, a szamarat, öszvért teherbírásáért, tűróképességéért tenyésztette. S ha eljött az ideje, mindeniknek húst, bőrét, sőt csontját, szarvát is felhasználta.

■ Az Andok-hegységben élő inkák a **láma** tejét isszák, **gyapjából** szövik színpompás poncsóikat, trágyájával fűtenek.

■ A bozontos jak cipeli a tibetiek málháját, gyapjába csomózzák üzeneiteket, kevéske tejéből vajat készítenek. Kőrösi Csoma Sándor, amikor a sziklákra épült buddhista kolostorokban a szanszkrit nyelvet tanulmányozta, nagy szegénységben hónapokon át napi egy-két csésze jakvajás teán élt.

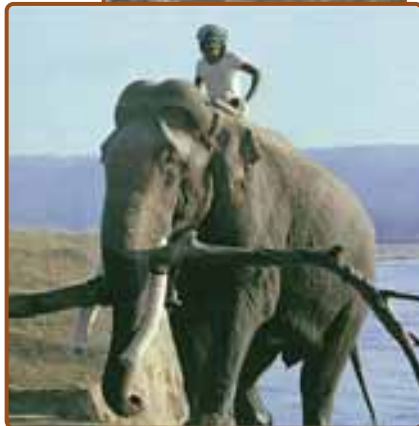
■ A lappok és a Mikulás szánkóját rénszarvasok röpítik. Bizony sokat kell vándorolniuk, mert a tundrán sok hó és kevés zuzmó meg fű terem.

■ Tudjátok-e, hogy a **teve**, a sivatagi népek lassan baktató, szívós **teherhordója** a tuaregek teveversenyein vágtatni is szokott, és hogy zsíros, tápláló teje 40 napig eláll melegben is.

■ A **ló** tejéből a sztyepei népek kumiszt erjesztenek, húsát, bőrét, szőrét is felhasználják, mégsem kell attól félnie, hogy időnap előtt vágóhídra kerül, mert élve jelent kincset a gazdájának széles e világon. A magyarok, az indiánok, a mongolok, a **kazakok**, az arabok legnemesebb állata, **harcostársa**. 200 fajtát tenyésztettek ki belőle. Neked melyik a kedvenced?

■ A leghatalmasabb élő erőgép az **elefánt**. Régen harcba, ma munká-

ra vezénylik. Agyarából értékes tárgyakat faragnak.

■ Szegény **disznó**, csak azért születik, nő és hízik, hogy levágják. Életében semmi hasznót nem hajt. Vagy mégis? A franciák szarvasgombát túratnak ki vele.

■ A **magyarok** az állattenyésztésnek évezredek óta mesterei. Árpád korában a hét magyar törzs-

nek **350 000 lova** volt. A fiúk a nyeregben nőttek kitűnő lovasíjásszá. A magyar **szürkemarkarha** ellenálló, húsa kitűnő. A hajdúk lábon hajtották a gulyákat Bécsbe, Olaszthonba, ahol a mészárosok rá sem

néztek a többi marhára, amíg egy is eladatlan volt a mieink közül. Az időjárás viszontagságait jól bíró **rackajuh** csak nálunk él. Gyapja nem túl finom, de nemezkészítésre kitűnő. A **komondor**, a **puli**, a **kuvasz** ősidők óta segítőtársa a magyar pásztornak.

Vajon melyik felén harap?

■ A **szárnyasok** rövid kis életükben tojást, holtukban húst és pihetollat adnak az embernek, a strucc és a trópusi erdők madarai pedig csodaszép dísz tollakat.

■ Lám, mi mindent köszönhetünk az állatoknak! Tojásuk, tejük, hú-
suk táplál, tolluk, bundájuk melegít, gyapjukból készül ruhánk,
bőrükből cipőnk, szőrükből vonó, kefe, ecset, szarvukból, agyaruk-
ból dísz tárgyak. A **selyemhernyó** fonalából Kínában, Indiában a leg-
finomabb kelmét szövik. A **méhek** mézet, viaszt, propoliszt adnak,
és beporozzák virágainkat.

■ A természetes környezetben, kis-
gazdaságban felnőtt állatok nem szen-
vednek, és egészséges táplálékkal lát-
nak el bennünket. A **nagyipari nevel-
dében kín az életünk**, ráadásul a növekedésüket gyorsító táp-
szerek, vegyszerek bennünket is mérgeznek.

■ A haszonért felháborító **állatkínzás**-
ra is vetemedik az ember: a mérge-
drága libamájért erőszakkal tömik, a
több pihetollért elevenen tépik a libát,
a szabadságra, magányra termett
kékrókat ketrecben nevelik. Ke-
gyetlen szórakozás a kutya, a kakas-
a **bikaviadal**, de az **állatkertek** lakói
is hazavágynak.

■ Miközben kedvencedet si-
mogatod, ne feledd, hogy a
hobbiállatok sem mindig bol-
dogok. Ne a saját fejed, hanem
az ő igényei szerint foglalkozz
vele.

Felelős vagy azért, akit
megszelídítettél – figyel-
mezteti a róka Exupéry
kis hercegét. Szavai igazak át-
vitt és eredeti értelmükben is.
Felelősek vagyunk a megsze-
lídített állatokért, és azokért is, amelyek szabadon élnek,
de életterületüket az ember mohósága lassan elpusztítja. A
gonoszság, a haszonvágy özönvízként árad. Mikor kezd-
jük építeni a szeretet, a felelősségtudat bárkáját?

Zsigmond Emese

- Minden évben van egy nap,
Mikor az emberek bolondoznak.
Így van az idén is minálunk,
Vicces, bolond napot csinálunk.

Összegyűlünk az osztályban.
Tanakodunk nagy társaságban.
Kinek legjobb ötlete támad,
Egy évig Bolond Királynak állhat.

Ozsváth Csongor, Sepsiszentgyörgy

**Bodor Márk,
Gyimesközéplök**

- Hol volt, hol nem volt, volt
egyszer egy gyerek. Azt hitte,
hogy ő a király, mindenkinek
parancsolt, ezért minden lány-
tól kotlós tojást kapott Húsvét-
ra. Megéhezett, megtörte az
egyik tojást. A keze olyan bü-
dös lett, hogy a lányok be sem
engedték. Kővel megtöltötte a
zacskóját, hogy azt higgyék,
tele van tojással. Azóta nem
parancsolgat senkinek.

Kovács István, Tordaharaszton

- Sok dolga van a húsvéti nyuszinak,
a tojásfestés nehéz munka.
Elbújva kell megfesse,
hogy ne lássa senki se.
Mikor megvan, szét kell ossza,
minden házhoz le kell rakja.

Szigeti Szilvia, Tasnád

Luka Noémi, Gelence

Jakab Deborah, Magyarlóna

- Húsvét másodnapján reggel korán kelek. Felöltözöm
szépen, és templomba készülök. Hazajövök, és várom
a locsolókat. Ők elmondják a versüket, majd meglo-
csolnak, én piros tojással kínálom meg őket. Ilyen ná-
lunk a Húsvét.

Jakab Júlia, Tordaharaszton

**Szabó Stefánia,
Balánbánya**

- Elérkezett szép Húsvétnek reggele,
Az én szívem izgalommal van tele.
Itt állok előtted, édes virágszál,
Megöntözlek, ugye erre vártál?
Illatos vízzel felfrissítenélek,
Hogyha ezt engednéd, bizony szeretnélek!
Cserében nem vennék sokat én tetőled,
Kosárkamba hímes tojást, piros tojást kérek.

Dalaczi Szilárd, Szentmáté

- Mire megjön Húsvét napja,
Piros tojást fest a mama.
Mire megjön Húsvét napja,
Kalácsot süt édesanya.
Mire megjön Húsvét napja,
Karcsi versét megtanulja.

Fehér Iringó, Balánbánya

Szűcs Rebeka, Szatmárnémeti

- Fülemlé-nagymama,
Tele van a kosara.
Rigó, béka komája
Kíváncsian bámulja.
Itt egy tojás, ott egy kalács,
Jöhet a várva várt locsolás.

Fehér Imelda, Balánbánya

Koncz Zsuzsanna, Déva

**A lövétei III. A osztály
tavalyi locsolóversei:**

- Húsvét van ma nálunk,
piros tojást várunk.
Házról-házra járunk,
vízzel lelocsoljuk,
viruljanak a lányok.

Pál Ernő

- Húsvét másodnapján
felkeltem az ágyból,
ez volt az a nap,
amire nagyon régen vártam.
Ezért elmentem
lányokat locsolni,
szép tojásokat gyűjteni.

Ladó Dénes

- Piros tojás, kettő,
elvitte a hétfő.
Adjanak egy piros tojást,
visszajő a hétfő!

Ladó Attila

Virág Kinga, Csíkszereda

- Illatos vízzel jöttem hozzátok,
meglocsolom a lányt, ha hagyjátok!
Cserébe csak egyet várok,
piros tojást kívánok!

Mihály Dénes

- Eljött Húsvét másodnapja,
a locsolás ünnepe van ma.
Kölnivízzel elindulok
lányokat locsolgatni.
Locsolásért cserében
piros tojás a kezemben.

Péter László

- Piros tojást festettem,
locsolóim várom!
Aki engem meglocsol,
a kapuban várom!

Mihály Bernadett

- Húsvét másodnapja van ma,
fiúk, készüljete arra!
A lányok már várnak rátok.
Kölnvizet hozzátok,
verset is tanuljatok!
Majd lesz érte jutalom,
ha eljössz hozzám, megtudod!

Miklós Nóra

Elek Réka,
Szatmárnémeti

- Isten hozott nálunk,
de mi szél hozott ide?
Ha locsolni jöttetek,
gyertek ide beljebb.

András Noémi

- Már vártalak, locsolók!
Nehogy elhervadjak,
ti meglocsoltok,
helyette pedig
piros tojást kaptok!

Mihály Kinga

ÁPRILIS

Vágjátok ki az utolsó bélyeget, ragasszátok nevetek mellé
a gyűjtőlapra, az osztály névsorával és a képek megfejtésével,
a nyolc közmondással együtt küldjétek be szerkesztőségünkbe.
Ajándékokat évzáróig megkapjátok.

E lap-
szám
támo-
gatója:

Címlap: MOLNÁR KRISZTINA

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101., C.P.137. Telefon/fax: 0264/418001. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: naps.ziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. Ára 2,5 lej

Maszat Művész KIÁLLÍTÁSA

Bányai Petronela, Szatmárnémeti

Fejér Huba, Zabola

*Boldog Húsvétot
kívánunk!*

Erdélyi Izabella,
Szatmárnémeti

Szentes Gabriella, Gyergyószentmiklós

Gyórfi Tihamér, Szabadka